

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce: **Simek Legal advokátní kancelář s. r. o.**, IČO 06333877
sídlem Sokolovská 34/5, Praha 8

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro hlavní město Prahu**
sídlem Štěpánská 619/28, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 12. 2021, č. j. 9119376/21/2008-52523-209737,

takto:

- I. Rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 22. 12. 2021, č. j. 9119376/21/2008-52523-209737, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 3 000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce podanou žalobou brojí proti rozhodnutí Územního pracoviště pro Prahu 8 Finančního úřadu pro hlavní město Prahu ve věci prominutí pokuty za nepodané kontrolní hlášení ze dne 22. 12. 2021, č. j. 9119376/21/2008-52523-209737, kterým byla zamítnuta jeho žádost o prominutí pokuty za nepodání kontrolního hlášení za září 2020 uložené rozhodnutím ze dne 26. 2. 2021, č. j. 1426353/21/2008-52522-110356, za říjen 2020 uložené rozhodnutím ze dne 26. 2. 2021, č. j. 1426354/21/2008-52522-110356, a za listopad 2020 uložené rozhodnutím ze dne 26. 2. 2021, č. j. 1426355/21/2008-52522-110356, v celkové výši 150 000 Kč (3 x 50 000 Kč).

II.

Obsah žaloby a související vyjádření

2. Žalobce ve své žalobě uvádí, že aplikace pokynu Generální finanční ředitelství GFŘ-D-29 ze dne 8. 8. 2016 vedla v daném případě k excesivnímu rozhodnutí, které, v rozporu s deklarovaným záměrem žalovaného, veřejná práva daňového subjektu nikterak nešetřilo.
3. Žalobce poukazuje na to, že žalovaný v rámci jediného dne (26. 2. 2021) trojnásobně aplikoval pokutu ve výši 50 000 Kč, která v českém daňovém právu svou přísností o několik řádů vybočuje a nesnese srovnání s žádnou jinou pokutou za obdobné porušení daňové povinnosti. Takto multiplikovaná pokuta za tentýž skutek v rámci jednoho čtvrtletí fakticky obchází zásadu správního trestání „ne bis in idem“, a to i vzdor právní fikci, že jde o skutky samostatné. Z vydání tří téměř identických rozhodnutí souhrnně v tentýž časový okamžik dne 26. 2. 2021 je zjevná zjednodušující mašinérie žalovaného, která funguje v kvartální až pololetní periodicitě, která však daňovým subjektům umožněna není. Žalobce je sice oprávněn podávat daňová přiznání k dani z přidané hodnoty (DPH) kvartálně, nicméně periodičita kontrolních hlášení je stanovena výlučně měsíčně. Dále žalobce vyzdvihuje hrubě nepřiměřený nepoměr mezi jím přiznanou daňovou povinností za daná období (září 2020 daň ve výši 2 603 Kč; říjen 2020 daň ve výši 0 Kč; listopad 2020 daň ve výši 7 119 Kč) vůči pokutě uložené žalovaným (září 50 000 Kč; říjen 50 000 Kč; listopad 50 000 Kč).
4. Dle žalobce žalovaný při zhodnocení žádosti o prominutí zcela pominul okolnosti, společenskou a ekonomickou situaci a aktuální souvislosti kritického období, personální krizi, pandemickou krizi, související všudypřítomné enormní výdaje státního rozpočtu na tzv. covidové kompenzace, ze kterých žalobce nečerpal z principu ani korunu. U žalobce vzniká podezření, že je to právě on a jemu podobní, kdo byl „vybrán“ jako ten, kde bude splácet covidové dluhy.
5. Žalobce zdůrazňuje, že jeho žádost byla zamítnuta pouze na základě jediného argumentu, který se opírá o § 259c odst. 2 daňového řádu, tedy že „je zřejmé, že daňový subjekt závažným způsobem porušil daňové právní předpisy“. K takovému závěru žalovaný mohl

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

dospět jen při zohlednění všech okolností případu, společenské situace, platební daňové historie žalobce a veškerých tvrzení uvedených v jeho žádosti. Toto posouzení by se následně muselo odrazit i v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Jak vyplývá ze strohého rozhodnutí, k žádnému takovému posouzení nedošlo a obsahová stránka žádosti byla zcela ignorována. Ustanovení § 259c odst. 2 daňového řádu a pokynu GFŘ-D-29 byla aplikována mechanicky a formalisticky. Je zcela evidentní, že žalobce nepatří k daňovým subjektům, které porušují daňové předpisy skutečně závažným způsobem. Žalobce uznává zanedbání své povinnosti, ale je přesvědčen, že následky nesmí být nespravedlivě tvrdé.

6. Žalobce uvádí, že byl k podání daňového přiznání k DPH za zdaňovací období 1. čtvrtletí 2021 vyzván dne 29. 5. 2021 a předmětné daňové přiznání podal bezodkladně poté 30. 5. 2021 (přičemž daňová povinnost činila 6 720 Kč) a k podání daňového přiznání k DPH za zdaňovací období 2. čtvrtletí 2021 byl vyzván dne 1. 11. 2021, přičemž přiznání podal následně dne 17. 11. 2021 (daňová povinnost činila 4 657 Kč). Veškeré daňové povinnosti byly žalobcem uhrazeny. Žalobce nespatřuje v tomto výjimečném porušení, resp. nevčasném splnění daňových povinností závažnost v té míře, v jaké ji požaduje zákonodárce v § 259c odst. 2 daňového řádu. Multiplikace negativních důsledků má značný vliv na ekonomickou budoucnost žalobce.
7. Závěrem žalobce upozorňuje na neefektivní a administrativně nespravedlivě zatěžující praxi malých a středních podnikatelů, plátců DPH, kterým zákon na jedné straně umožňuje podávat daňová přiznání a souhrnná hlášení čtvrtletně, nicméně kontrolní hlášení, která obsahují údaje obdobné, bezpodmínečně na měsíční bázi. I tato skutečnost měla, byť okrajově, vliv na nezávažné porušení daňových předpisů.
8. Žalobce navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a upustil od uložené pokuty.
9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce sice naplnil formální požadavek žádosti o prominutí pokuty (podání žádosti o prominutí pokuty ve 3 měsíční lhůtě od právní moci platebních výměrů), ale meritorním posouzením žádosti nebylo zjištěno splnění dalších podmínek pro prominutí. V posuzované věci byla naplněna vylučující podmínka pro prominutí uložených pokut za nepodání kontrolních hlášení, tj. skutečnost, že bylo zjištěno porušení daňových a účetních předpisů. Z důvodu existence závažného porušování daňových předpisů (které žalovaný popisuje shodně jako v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí) žalovaný nemohl přistoupit k posouzení existence některého z ospravedlnitelných důvodů prodlení.
10. Pokud jde o pokyn GFŘ-D-29, uvádí žalovaný, že byl vydán Generálním finančním ředitelstvím jako vnitřní normativní instrukce v zájmu naplnění požadavku na dostatečně spolehlivě zajištěnou objektivitu a transparentnost při rozhodování o žádostech o prominutí pokuty za nepodání kontrolních hlášení dle § 101k zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o DPH“ s odkazem na obecná ustanovení § 259 a 259c daňového řádu. Cílem tohoto pokynu je zamezit případné excesivní individuální rozhodování orgánů finanční správy tak, aby byla při aplikaci předmětného zákonného oprávnění, založeného na kombinaci neurčitého zákonného pojmu a správního uvážení příslušného správce daně, v maximální možné míře šetřena veřejná práva daňových subjektů spočívajících na zákazu diskriminace, na právu na řádný proces a konečně na právu na řízení vedeném bez zbytečných průtahů. Tento pokyn je tedy obecně interním předpisem upravujícím a sjednocujícím praxi správních orgánů (správců daně), které mají za povinnost se jím ve své správní praxi řídit.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

11. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

III.

Posouzení žaloby

12. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
13. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, protože žádná ze stran s takovým postupem nevyjádřila nesouhlas. Nadto jsou v posuzované věci dány důvody pro rozhodnutí bez nařízení jednání podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (viz dále).
14. Žaloba je důvodná.
15. Soud předesílá, že v nynějším řízení nemůže vykročit z předmětu svého přezkumu, jímž je rozhodnutí ve věci žádosti o prominutí pokuty za nepodané kontrolní hlášení. Předmětem nynějšího soudního přezkumu tak nejsou rozhodnutí o uložení pokut za nepodaná kontrolní hlášení, která jsou samostatně soudně přezkoumatelná, a žalobce měl možnost je samostatně napadnout správní žalobou, což neučinil. Z právě řečeného plyne, že se soud v nynějším řízení nemůže zabývat žalobními námitkami brojícími proti uloženým pokutám za nepodané kontrolní hlášení a nemůže ani rozhodovat o upuštění od těchto pokut.
16. Z obsahu správního spisu soud zjistil tyto pro posouzení věci rozhodné skutečnosti:
- Dne 26. 2. 2021 vydal žalovaný platební výměry na pokutu za nepodání kontrolního hlášení za období září, říjen a listopad 2020 (platební výměr č. j. 1426353/21/2008-52522-110356, č. j. 1426354/21/2008-52522-1100356 a č. j. 1426355/21/2008-52522-110356), kterými uložil žalobci pokuty podle § 101h odst. 1 písm. d) zákona o DPH ve výši 50 000 Kč. Důvodem byla skutečnost, že za dotčená období žalobce nepodal kontrolní hlášení v řádném termínu shodně s termínem pro podání daňových přiznání a nepodal kontrolní hlášení ani v náhradní lhůtě stanovené ve výzvách žalovaného.
  - Žalobce podal dne 23. 6. 2021 žádost o prominutí uvedených pokut. V ní uvedl, že daňový subjekt byl na přelomu roku 2020 a 2021 citelně personálně a ekonomicky oslaben v důsledku pandemie covid-19 a souvisejících mimořádných protiepidemických opatření a restrikcí. Mimo jiného jednatel i odpovědný účetní pracovník byli v průběhu prosince 2020 až února 2021 opakovaně umístěni do karantény, bez možnosti řádně plnit pracovní úkony. Dále došlo k propadnutí přístupu k datové schránce daňového subjektu a jednatel z důvodu karanténních omezení nebyl schopen navštívit centrum Czech Point, aby pořídil nové přístupové údaje a mohl se seznámit se související korespondencí od správce daně. Daňový subjekt stejně jako ostatní ekonomické subjekty ČR byl postižen pandemickou situací, nicméně byl nucen plně nést veškeré ekonomické náklady své činnosti bez jakýchkoliv úlev (úhrada nájemného a plnění spojených s pronájmem kancelářských prostor, platby subdodavatelům a spolupracujícím advokátům apod.). Kromě nemožnosti podat příslušná kontrolní hlášení bez přístupu k datové schránce daňového subjektu v kritické době, ke vzniku problému přispěla i interní situace, kdy místo odpovědného účetního pracovníka, který byl v pracovní neschopnosti z důvodu onemocnění covid-19, náhradní asistent nebyl

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

seznámen se skutečností, že ač je daňový subjekt čtvrtletním plátcem DPH, musí kontrolní hlášení podávat měsíčně. Tento nesoulad způsobil, že interní kontrolní mechanismy nezachytily tyto lhůty včas.

- V žalobou napadeném rozhodnutí, kterým byla žádost o prominutí uvedených pokut zamítnuta, žalovaný v odůvodnění odkázal na § 259c odst. 2 daňového řádu a část II.2.A bod 5 pokynu GFŘ-D-29, v němž je uvedeno, že za závažné porušení daňových nebo účetních předpisů bude považována situace, kdy osoba, u níž se test provádí, závažně ztěžuje nebo ztěžovala, maří nebo mařila správu daně tím, že opakovaně včas nepodala daňové přiznání nebo vyúčtování a ke splnění této své ze zákona plynoucí povinnosti byla proto vyzvána správcem daně. Za naplnění opakovanosti se v tomto případě považuje, pokud tato situace nastala alespoň dvakrát v období 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců. Žalovaný dále uvedl, že přešetřením spisového materiálu daňového subjektu vedeného správcem daně bylo zjištěno, že daňový subjekt závažně ztěžoval a mařil správu daně tím, že opakovaně včas nepodal daňové přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 1. čtvrtletí 2021 a 2. čtvrtletí 2021 a ke splnění této své ze zákona plynoucí povinnosti byl správcem daně vyzván. Za naplnění opakovanosti se v tomto případě považuje, pokud tato situace nastala alespoň dvakrát v období 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců před podáním žádosti o prominutí. Daňový subjekt nepodal včas přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 1. čtvrtletí 2021 a 2. čtvrtletí 2021 a ke splnění této své ze zákona plynoucí povinnosti byl správcem daně vyzván výzvou k podání daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 1. čtvrtletí 2021 č. j. 4699021/21/2008-525223 -209737, doručenou dne 29. 5. 2021, a výzvou k podání daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 2. čtvrtletí 2021 č. j. 8298303/21/2008-52523-209737, doručenou dne 1. 11. 2021. Žalovaný na základě uvedeného uzavřel, že je zřejmé, že daňový subjekt závažným způsobem porušil daňové předpisy, čímž došlo k naplnění vylučující podmínky stanovené § 259c odst. 2 daňového řádu.

17. Podle § 259c odst. 1 daňového řádu *při posouzení žádosti o prominutí daně nebo příslušenství daně správce daně zohlední četnost porušování povinností při správě daní daňovým subjektem.*
18. Podle § 259c odst. 2 daňového řádu *prominutí daně nebo příslušenství daně není možné, pokud daňový subjekt nebo osoba, která je členem jeho statutárního orgánu, v posledních 3 letech závažným způsobem porušil daňové nebo účetní právní předpisy.*
19. Podle § 101k odst. 1 zákona o DPH *plátce je oprávněn požádat správce daně o prominutí pokuty podle § 101h odst. 1 písm. b) až d).*
20. Podle § 101k odst. 2 zákona o DPH *správce daně může zcela nebo zčásti prominout pokutu podle odstavce 1, pokud k nepodání kontrolního hlášení došlo z důvodu, který lze s přihlédnutím k okolnostem daného případu ospravedlnit. Při tom není vázán návrhem plátce.*
21. Žalovaný postupoval z hlediska posloupnosti posouzení žádosti správně, když nejprve posuzoval, zda neexistuje důvod, který vylučuje možnost prominutí pokuty. Tento postup má oporu v § 259c odst. 2 daňového řádu, který vylučuje, aby byla pokuta prominuta subjektu, který v posledních 3 letech závažným způsobem porušil daňové nebo účetní právní předpisy. Při takovém zjištění nemá již smysl zabývat se dalšími kroky, včetně rozsahu případného prominutí, neboť zjištění o závažném porušení předpisů ve smyslu § 259c odst. 2 daňového řádu bez dalšího vylučuje možnost prominutí jako takovou.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

Citované ustanovení přitom správci daně nezakládá (na rozdíl od § 101k odst. 2 zákona o DPH) prostor pro správní uvážení (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 26. 1. 2021, č. j. 1 Afs 236/2019-83, bod 39).

22. Jak ovšem dále konstatoval rozšířený senát NSS v odkazovaném v usnesení „[s]lovní vyjádření, závažným způsobem porušil daňové nebo účetní předpisy“ představuje neurčitý právní pojem, jehož obsah, rozsah a aplikace se může v závislosti na konkrétních okolnostech měnit. Správce daně musí vyhodnotit, zda konkrétní porušení práva pod uvedený neurčitý právní pojem spadá, či nikoliv. Toto vyhodnocení je také nepochybně založeno na úvaze správce daně, ale tato úvaha se na rozdíl od správního uvážení zaměřuje na skutkovou podstatu a její vyhodnocení, přičemž výsledkem je závěr, který nemá alternativu.“ (bod 40).
23. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zcela zřejmé, že žalovaný posuzoval žádost dle interního pokynu GFŘ-D-29, přičemž dospěl k závěru, že situace žalobce odpovídá bodu 5. části II.2.A. pokynu, což vylučuje prominutí pokuty. Je však třeba zdůraznit, že pokyn GFŘ-D-29 není obecně závaznou normou, ale pouze vnitřním pokynem v rámci finanční správy (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 10. 2006, č. j. 8 Afs 3/2005-59). Byť interní pokyny umožňují finanční správě postupovat jednotněji při výkladu neurčitých právních pojmů, jejich použití nesmí vést k faktickému přehlížení, obcházení či nahrazování zákonných ustanovení textem interního pokynu. V tomto případě však správce daně znění § 259c odst. 2 daňového řádu fakticky ignoroval a žádost posuzoval výlučně podle znění interního pokynu.
24. Povinností žalovaného přitom bylo v první řadě posoudit, zda žalobce v posledních 3 letech závažným způsobem porušila daňové nebo účetní právní předpisy, neboť toto posouzení vyžaduje zákon (§ 259c odst. 2 daňového řádu). Byť v řadě a možná velké většině případů bude výsledek stejný, ať už bude určitý skutkový stav posuzován prizmatem § 259c odst. 2 daňového řádu či částí II.2 pokynu GFŘ-D-29, vždy je nutno věc nakonec zhodnotit z hlediska naplnění kritérií, která stanovil zákonodárce (a nikoliv pouze správní orgán v interním pokynu). Jinými slovy, finanční správě není zapovězeno využívat interní pokyny k sjednocení praxe správců daně, ale musí být vždy zřejmé, že správce daně věc (současně) posoudil z hlediska kritérií stanovených zákonem.
25. V nyní posuzovaném případě žalovaný ustal na mechanické aplikaci pokynu GFŘ-D-29, aniž by současně vysvětlil, proč byla naplněna vylučovací klauzule podle § 259c odst. 2 daňového řádu. Chybí tak zejména vysvětlení, proč jednání žalobce představovalo závažné porušení daňových předpisů ve smyslu § 259c odst. 2 daňového řádu. Jinými slovy, proč v daném případě porušení práva ze strany žalobce (nepodání dvou daňových přiznání včas) spadá s ohledem na skutkové okolnosti věci pod neurčitý právní pojem „závažné porušení“ (srov. výše citovaný bod 40 rozsudku č. j. 1 Afs 236/2019-83).
26. Soud má za to, že naplnění zákonného kritéria porušení daňových předpisů závažným způsobem bylo třeba v napadených rozhodnutích náležitě vysvětlit. Pouhý odkaz na pokyn GFŘ-D-29 nebyl dostatečný. I v důvodové zprávě k zákonu č. 267/2014 Sb., kterým byl § 259c odst. 2 vložen do daňového řádu, se uvádí, že „[z]ávažnost porušení musí být v konkrétním případě najisto postavena prostřednictvím dostatečného odůvodnění rozhodnutí správce daně. Za závažné porušení nelze označit každé porušení daných zákonů, ale pouze takové porušení, které dosáhne určité intenzity.“ Povinnost vysvětlit naplnění tohoto zákonného znaku zdůrazňuje též judikatura (viz rozsudek NSS ze dne 2. 8. 2017, č. j. 2 Afs 62/2017-37, č. 3636/2017 Sb. NSS, body 37-40).

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

27. Soud tak shrnuje, že z napadeného rozhodnutí není vůbec zřejmé, zda a jakým způsobem žalovaný interpretoval a aplikoval § 259c odst. 2 daňového řádu, který závazně stanoví, za jakých podmínek nelze uloženou pokutu prominout.
28. Závěrem soud dodává, že právní názor vyslovený v tomto rozsudku představuje ustálenou judikaturu správních soudů napříč celou Českou republikou, které posuzovaly obdobné nebo alespoň srovnatelné případy. Velkou namátkou lze jmenovat např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 15. 5. 2020, č. j. 29 Af 154/2018-26, Krajského soudu v Praze ze dne 19. 4. 2021, č. j. 51 Af 20/2019-30, Městského soudu v Praze ze dne 30. 3. 2022, č. j. 15 Af 25/2020-30, či Krajského soud v Ostravě ze dne 24. 5. 2018, č. j. 22 Af 89/2017-30.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

29. Soud na základě uvedeného shledal žalobu důvodnou, proto napadené rozhodnutí žalovaného zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V dalším řízení žalovaný s přihlédnutím ke skutkovým okolnostem věci posoudí, zda žalobce „v posledních 3 letech závažným způsobem porušil daňové nebo účetní právní předpisy“ ve smyslu § 259c odst. 2 daňového řádu. Pokud dospěje k závěru, že se žalobce takového jednání dopustil, je povinen žádost zamítnout. Pokud dospěje k závěru, že se žalobce takového jednání nedopustil, přistoupí k posouzení žádosti z hlediska dalších kritérií. V každém případě svůj závěr pečlivě odůvodní, přičemž bude výslovně reagovat na související argumentaci žalobce tak, aby bylo patrné, proč ji považuje za nepřiléhavou či nedůvodnou.
30. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl se svou žalobou úspěch, a náleží mu proto vůči žalovanému náhrada důvodně vynaložených nákladů řízení. Ty spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč. Jiné náklady žalobce neuplatňoval, ani nejsou z obsahu soudního spisu patrné.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. března 2023

Mgr. Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.